

BORROMÆUSPOSTEN

NYHEDSBREV FRA SANKT KARL BORROMÆUSGRUPPEN

NR. 173 – MARTS 2018

Passionstiden og Påske 2018

Dom Guéranger minder os om, at på Passionssøndag - to uger før påske - begynder Kirken at "lide med Kristus, vor Frelser", som i sin korsfæstede skikkelse er i centrum af vore tanker i dagene op til og med Langfredag. Statuerne i kirkerne tilsløres (se billede ovenfor). Også liturgien ændrer sin form på visse punkter: der er ingen trinbøn (teksten er i stedet indgangsvers på Passionssøndag), "Ære være Faderen..." siges ikke efter indgangsverset, osv. Vi mærker i disse sidste to uger, at Kirken forbereder sig til at fejre det allerstørste, Hun kan fejre: Kristi lidelse, død og genopstandelse. På den anden søndag i Passionstiden, også kaldet Palmesøndag, får vi under Palmeprocessionen en forsmag på Kristi triumf, inden Lidelseshistorien synges eller læses. Og i den stille uge følger så de store liturgier Skærtorsdag - atter med en blanding af fejring (af Eukaristiens indstiftelse) og sorg (over Jesu tilfangetagelse). Langfredag er den liturgiske farve sort - til minde om Jesu død. Passionstiden ender Påskemat, hvor statuerne og Liturgiernes skønhed atter fylder kirkerummet. Påsketiden er af samme længde som fastetiden. Lidelse og Opstandelse - ingen af de to kan forstås uden den anden.

I år har det desværre ikke været muligt at finde en præst til fejring af Triduum, men begge søndage i Passionstiden fejres sunget Messen (bemærk de ændrede tidspunkter). Og selvfølgelig også Påskesøndag, hvor vi vender tilbage til det vante tidspunkt igen.

Hvorfor den traditionelle messe?

Liturgien består af mange små ritualer og gestusser - hver af dem kan udtrykke en holdning opfyldt af kærlighed, sønlig ærbødighed overfor Gud og tilbedelse af Ham. Det er netop derfor det er passende at fremme skønheden, retsindigheden og den pastorale værdi i den praksis, som groede frem af Kirkens lange liv og tradition: at modtage den hellige Kommunion på tungen og knælende. Menneskets storhed og ædelhed såvel som det største udtryk for dets kærlighed over for sin Skaber, ses når det knæler foran Gud. Jesus selv bad på sine knæ i Faderens nærvær.

Hvorfor er vi så stolte og ufølsomme overfor de tegn som Gud selv giver os til vor åndelige vækst og vort inderlige forhold til Ham? Hvorfor skulle vi ikke knæle ned for at modtage den hellige Kommunion, efter helgenernes eksempel? Er det virkelig så ydmygende at bøje sig og forblive knælende foran vor Herre Jesus Kristus? Han "som selvom Han var i Guds skikkelse (...) ydmygede sig og blev lydige, ja, indtil døden på et kors" (Fil. 2: 6-8). (...)

Er det ikke Guds egen formaning til os: "Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Ægyptens land. Luk din mund vidt op, og jeg skal fylde den (Salm. 81:10).

Kardinal Robert Sarah,

Præfekt for Liturgikommissionen, februar 2018

Kilde: kortlink.dk/t74u

Sjælemesse for HKH Prins Henrik

Lørdag den 17. februar fejredes en sjælemesse for Hans Kongelige Højhed Prins Henrik, født og døbt som katolik i 1934, og død 13/2.

Messe efter ekstraordinær ritus i København

Sø. d. 4/3 (3. Sø. i Fasten) i Jesu Hjerter kirke, kl. 18

Sø. d. 18/3 (Passionssøndag) i Jesu Hjerter kirke, kl. 17 (OBS)

Sø. d. 25/3 (Palmesøndag) i Jesu Hjerter kirke, kl. 8.45 (OBS)

Sø. d. 1/4 (Påskesøndag) i Jesu Hjerter kirke, kl. 18

Yderligere messer annonceres på www.katolikker.dk

Hver søndag: Messe i Skt. Thomas kirke, Lund, kl. 16

Jesu Hjerter kirke ligger nær Hovedbanegården, Skt. Thomas er nær Lunds centralstation.

Evt. ændringer meddeles på www.katolikker.dk

Få BP på email: skriv til jacob.schwartz@dadlnet.dk

Ansvarshavende: C. Winslow (cawick@yahoo.dk)